

Do redakcji:

Szanowna Pani Redaktor

Z ogromnym zainteresowaniem przeczytałem w 6 numerze Państwa pisma z grudnia 97 r. artykuł pana Janusza Miliszkiewicza zatytułowany „Koniec wieku, koniec wielkiego kolekcjonerstwa”, prezentujący sylwetki wybitnych polskich kolekcjonerów. Preczytałem go z radością i dużą satysfakcją, uważając, iż podejmowane przez nich działania zasługują ze wszelkich miar na uznanie i szeroką prezentację. Równocześnie jednak z nutką żalu.

Żałuję bowiem niezmiernie, że Autor nie dostrzegł w nim mnie i mojej działalności kolekcjonerskiej, mimo że prowadzę ją już od pięćdziesięciu lat, a jej wymiernym efektem jest Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie, obchodzące w tym roku swój 25-letni jubileusz.

Powstało ono na bazie mojej prywatnej kolekcji dzieł sztuki indonezyjskiej, którą zacząłem tworzyć w latach sześćdziesiątych, a którą w 1973 r. przekazałem w darze państwu polskiemu. Przez profesora Stanisława Lorenza, najwybitniejszy w Polsce autorytet w dziedzinie muzealnictwa, moje zbiory zostały w owych latach ocenione jako jedne z największych w świecie prywatnych kolekcji indonezjologicznych, przewyższające wszystkie znane zbiory holenderskie, uchodzące w tej dziedzinie za najliczniejsze w świecie.

Muzeum nosiło pierwotnie nazwę Muzeum Archipelagu Nusantara. Później, ze względu na stopniowe rozszerzanie się zasięgu geograficznego moich zainteresowań kolekcjonerskich i wzbogacenia się zbiorów muzealnych o obiekty z innych krajów Azji, Australii i Oceanii przemianowane zostało na Muzeum Azji i Pacyfiku. Dziś tamta bazowa kolekcja, licząca w 1973 r. 4 tysiące obiektów z Indonezji rozrosła się czterokrotnie i obejmuje około 16 tysięcy eksponatów z większości krajów Azji i regionu Pacyfiku. Sukces ten zawdzięczamy w dużej mierze zainteresowaniu moją placówką darczyńców z całego niemal świata, ale także moim własnym działaniem – regularnej penetracji Azji i podróżom, z których każda wzbogaca nas o nowe obiekty.

Już przed trzydziestu laty, gdy niezapomniany „hetman kolekcjonerstwa polskiego”, Jerzy Dunin-Borkowski z Krośniewic przedstawiał mnie na kolacji w Hotelu Europejskim w Warszawie licznemu gronu kolekcjonerów oświadczył, że swoimi – prywatnymi wówczas – zbiorami sztuki orientalnej wszedłem wraz z nim i Tadeuszem Przypkowskim do wielkiej trójcy polskiego kolekcjonerstwa. Nieskromnie potwierdzam, że chyba było w tym stwierdzeniu sporo racji.

Z poważaniem
Andrzej Wawrzyniak

Informacja o działaniach podejmowanych w latach 1994-1997 przez Państwową Straż Pożarną w zakresie poprawy bezpieczeństwa pożarowego obiektów zabytkowych

Z uwagi na występujące zagrożenia oraz znaczenie dla dziedzictwa kulturowego narodu, obiekty zabytkowe zostały objęte przez Państwową Straż Pożarną szczególnym nadzorem prewencyjnym. Zagrożenia pożarowe występujące w tych obiektach spotęgowane są dodatkowo przez drewnianą konstrukcję, palne wystroje wnętrz, brak dojazdów pożarowych oraz zaopatrzenia wodnego do gaszenia pożaru. W latach 1994-1997 w obiektach zabytkowych powstało 408 pożarów powodujących niepowetowane straty dla kultury narodowej. Działania PSP w zakresie poprawy bezpieczeństwa pożarowego obiektów zabytkowych w szczególności obejmowały:

1. Tworzenie warunków do realizacji monitoringu pożarowego w obiektach zabytkowych.

Na podstawie ustawy o ochronie przeciwpożarowej i jej przepisów wykonawczych Generalny Konserwator Zabytków wytypował 2 314 obiektów zabytkowych zobowiązanych do posiadania systemu alarmu pożaru. Przy uzgadnianiu z Komentantem Głównym PSP listy tych obiektów ustalono, że nie we wszystkich obiektach o dużej wartości zabytkowej urządzenia te powinny być wymagane. Dotyczy to np. obiektów o konstrukcji niepalnej i niewielkim obciążeniu ogniowym, zwłaszcza jednoprzestrzennych o dużej kubaturze lub

page 3

Geannings of war

Losses of Poland's art during 1939-1945 (Seminary in Warsaw).

page 4

Theft of the XVII century maps

Brief history of the theft of maps from the Seminary Library.

page 6

Warning! Forgeries!

Brief story on counterfeiting the world's pieces of art including the famous Han van Meegeren of 1945.

page 8

War Losses (1939-1945)

page 9

Forgotten receipt of major Mosev

Unknown Russian major left a receipt after the confiscation of Silesia region of the famous „Madonna with a Child” by Lucas Cranach (1472-1553).

page 10

Catalogue of Losses

page 14

History of the Royal Casket

The history of the king's casket from the Puławska Sanctuary of Sybilla (the first Poland's historical museum of 1801 launched by prince Czartoryska).

page 22

About some Polish tombs on the Montmartre Cemetery in Paris

The cemetery is the last resting place of Polish immigrants from the last century time. Existence of The Society of care Over Poland's monuments and Historical Tombs in France.

page 24

Poland's Royal Galery

The faumost pieces of art at Łazienki – their disaesters during the last II WW.

page 26

Tragic history of the Siren by Konstantly Hegel

History of the first sculpture of the Warsaw city arms – the Siren Statue – the Water Lady – done by Hegel in 1855.

page 28

Revindication after the Riga Treaty (I)

The treaty concluded on March 18, 1921 between Poland, Russia and Ukraine regulated matters concerned with the reimbursement of the Poland's pieces of art that were led out after 1972.

page 30

Where is the monstrance from Święta Lipka?

The story of the Holly's Mother figure that was always returning in a secret way to its place – the linden tree over the lake.

page 32

Nikifor under a book cover – recovered works

page 33

Information on the State Fire Brigade undertaken during 1994-1997 towards the Poland's Monuments Safety